

AM APUS...

LARISA BĂLAN

M-a lovit ca un răsărit de soare
Ce se ridică din valuri, din mare,
Ce cu o primă rază a sa rătăcită
Atinge pielea nisipului lustruită...

Mi-a atins și mie pielea și-am țipat
Mi-a fost teamă, am tremurat,
Mi-a tremurat sufletul înghețat
De lacrimi pe care încă nu le-am vărsat...

.....

În ochii tăi răsăreau atâtea stele
Pierdute prin visele mele,
Iar clipitul tău scotea sunete albe
Risipite pe portativul vânturilor calde...

Mi-a fost dor d-un sentiment negăsit,
De amintirile pe care nu le-am trăit,
D-ale gesturilor parfumuri reci de menta,
Ce mă făceau să cred că-ncep să fiu dementă...

M-am înecat însă în mare
Și-am înghițit răsăritul de soare,
Iar când am scuipat dragostea printre dune
Am văzut că soarele deja apune...

Parcă am zăbovit în gândul tău o vară,
Iată!... Ce amorțală!...